

نگاهی به زندگی ایزابل آندره

خبر نگار بدی که به توصیه پابلو نرودا نویسنده خوبی شد!

پابلو نرودا شاعر و نویسنده معروف اهل شیلی، روزی به ایزابل آندره روزنامه نگار و نویسنده گفت که تو بدترین روزنامه نگار روی زمین هستی! و اینگونه آغازگر تحولی بزرگ در زندگی او شد.

به گزارش ایسنا به نقل از المیادین، ایزابل آندره روزنامه نگار و نویسنده اهل شیلی هرگز گمان نمی کرد که قرار مصاحبه با پابلو نرودا، شاعر کشورش او را به دنیای ادبیات سوق دهد و باعث شود تا او از حرفه روزنامه نگاری که به گفته شاعر در آن بسیار بد بود دست بکشد!

زمانی که این روزنامه نگار قبل از کودتای نظامی در شیلی در سال ۱۹۷۳ برای مصاحبه به دیدن پابلو نرودا رفت، پس از صرف نهار و صحبت های جانبی نوبت به مصاحبه رسید اما پابلو نرودا به ایزابل آندره گفت که با او مصاحبه نخواهد کرد. این شاعر خطاب به آندره عنوان کرده بود که تو خبرنگار بسیار بدی هستی، دروغ می گویی و نمی توانی راست گو باشی؛ شک ندارم که اگر من چیزی نگویم برای خودت داستان هایی سر هم خواهی کرد؛ حالا که آنقدر خوب داستان سازی می کنی چرا به ادبیات و داستان نویسی روی نمی آوری تا عیب های تو به فضیلت تبدیل شود؟

شاید بتوان گفت که این توصیه برای روزنامه نگار جوان ۳۱ ساله انگیزه ای شد تا ۹ سال بعد او رمان «خانه ارواح» را بنویسد.

آندره توانست با انتشار اولین رمان خود در نویسندگی موفق شود و جزو جریان رئالیسم جادویی که گابریل گارسیا مارکز خالق آن است، قرار بگیرد.

آندره از مارکز به عنوان استادی بزرگ نام برده و کتاب «صد سال تنهایی» او را یکی از دلایل علاقه اش به نویسندگی می داند.

به این ترتیب روزنامه نگار اهل شیلی در دهه چهارم زندگی اش توانست به نویسندگی شناخته شده تبدیل شود. او پس از «خانه ارواح» رمان دومش به نام «از عشق و سایه» را منتشر کرد؛ اما این بار رئالیسم جادویی را رها کرده و به داستانی واقعی و یک جنایت سیاسی در شیلی پرداخت.

نکته قابل توجه در آثار این نویسنده توجه به مشکلات زنان و مبارزه با مرد سالاری است. او که توسط پدرش در سه سالگی رها شده، در نوشته هایش به گونه ای با این معضل اجتماعی می جنگد و خشم خودش را نسبت به بی مهری هایی که در حق زنان روا داشته می شود، بیان می کند.

آندره اکنون ۷۹ سال دارد اما می گوید که از مرگ نمی ترسد او از ناتوانی در پیری می ترسد چیزی که در کتاب «عاشق ژاپنی» درباره آن صحبت کرده است.

«خانه ارواح»، «پائولا»، «حاصل روزهای ما» و «سرزمین خیالی من» از جمله آثار منتشر شده این نویسنده است.

کدام سریال بعد از پایان «گاندو» از شبکه سه پخش می شود؟

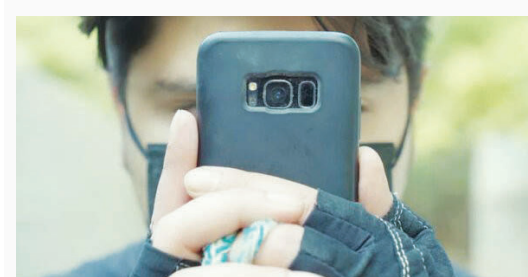
سریال تلویزیونی «گاندو» این روزها روی آنتن شبکه سه است و به زودی سریالی دیگر با بازی شقایق فراهانی جایگزین آن می شود. به گزارش خبرنگار حوزه رادیو تلویزیون گروه فرهنگی باشگاه خبرنگاران جوان، مجموعه تلویزیونی «شرق بهشت» به کارگردانی محمدحسین غضنفری و با فیلمنامه ای نوشته تهمنه بهرام علیان و ارسلان امیری برای پخش از شبکه سه سیما آماده می شود.

احتمالاً تصویربرداری سریال «شرق بهشت» تا اواخر مهرماه ادامه پیدا می کند. البته این روزها تدوین این مجموعه همزمان با تصویربرداری در حال انجام است.

مجموعه تلویزیونی «شرق بهشت» یک ملودرام عاشقانه است که قرار است در ۳۵ قسمت از شبکه سوم سیما پخش شود و بر اساس آنچه اعلام شده، پخش آن بعد از پایان سریال «گاندو» آغاز خواهد شد.

گفتنی است؛ پیام دهکردی، شقایق فراهانی، مجید مظفری، فرید و یقین می نشیند.

تصویربرداری «فالوئر» در شیراز به پایان رسید

تصویربرداری فیلم کوتاه «فالوئر» به کارگردانی رهی اسکندری در شیراز به پایان رسید.

به گزارش خبرنگار مهر، تصویربرداری فیلم کوتاه «فالوئر» به کارگردانی رهی اسکندری و تهیه کنندگی مشترک انجمن سینمای جوانان ایران و رهی اسکندری به پایان رسید.

این فیلم کوتاه پس از ۲ روز تصویربرداری در شیراز به پایان رسید و هم اکنون مراحل فنی خود را طی می کند.

هانی فرزین، کوروش بالی و حسن حسینی بازیگران این فیلم هستند. در خلاصه این فیلم کوتاه آمده است: «فالوئر» آشنا یا غریبه، تحت نظرت دارن»

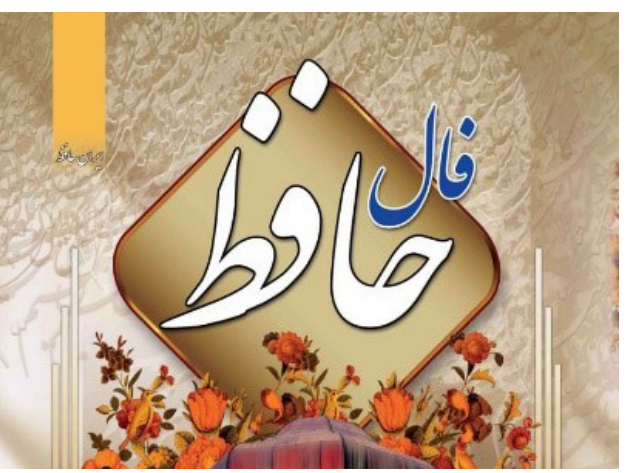
عوامل این فیلم کوتاه عبارتند از مشاور کارگردان: حسین آزادی، تصویربردار: میلاد خدر، صدابردار: حمزه گلزاری، گریم و طراح لباس: زیبا جلودار، منشی صحنه و دستیار کارگردان: پرهام پورجاسم،

عکس روز:

ایران قدیم به روایت تصویر

امروز شما

مهر

هر چیزی که می درخشد و برق می زند که طلا نیست. باید مراقب باشی و فریب ظواهر را نخوری. باید هوشیار باشی تا بتوانی در این بازار آشفته حقیقت را از دروغ تشخیص دهی.

آبان

هوشمندی و ذکاوت تو موجب می شود تا نسبت به بعضی از اطرافیان دچار سوءظن شوی. در این باره باید شناخت های خود را تکمیل کرد و بعد تصمیم گرفت چون بعضی از این سوءظن ها اشتباه است.

آذر

باید وقت کافی به خودت بدی تا بتوانی با تفکری درست در این باره تصمیم بگیری. شتابزدگی و عجله تو را پشیمان خواهد کرد. با تأمل بیشتر می توان موفق تر شد.

دی

غیرت خوب است و نگهبان عشق؛ اما همین غیرت اگر از حد و حدود خود خارج شود تردیدها را دامن می زند و آنوقت بدگمانی و تردید به جای اعتماد و یقین می نشیند.

به همین راحتی می توانی همه چیز را خراب کنی.

بهمن

تو فرد مغروری هستی و این غرور بعضی اوقات دست و پا گیر می شود. بهتر است این بار تو قدم پیش بگذاری و موضوع را حل و فصل کنی.

اسفند

بعضی از تصمیمات مهم را باید به زمان دیگری موکول کرد چون در حال حاضر امکان و شرایط انجام آنها وجود ندارد. با صبر و خودداری می توان به نتیجه رسید.

شهر وند عکاس

عکس های حرفه ای خود را با کیفیت

مطلوب به آدرس ایمیل روزنامه طلوع

ارسال toloudaily@gmail.com

کنید تا در روزنامه درج گردد

خوانندگی

از تاریخچه تعزیه چه می دانیم؟

ماه محرم که می آید، به وفور واژه «تعزیه» را می شنویم. بعضی درباره ویژگی های منحصر به فرد این گونه نمایشی سخن می گویند، برخی از کم توجهی به آن شکایت دارند و تعدادی دیگر نیز می گویند تا زنگار فراموشی را از آن بردارند و برای مدتی کوتاه هم که شده، آن را در کانون توجه قرار دهند و به عنوان یک گونه نمایشی آن را بررسی کنند اما شاید هنوز بخشی از مردم ما با تاریخچه تعزیه آشنایی نداشته باشند.

ما در ایسنا به احترام این مخاطبان، نگاهی اجمالی به تاریخچه و چگونگی پیدایش شبیه خوانی و ارتباط آن با آیین های اساطیری و قصه گوینان داستان های حماسی می پردازیم.

آنجکه پیش رو دارید، بخش کوتاهی است از کتاب «تأثیر ادبیات مکتوب بر مجالس شبیه خوانی» که به قلم محمد حسین ناصرخت، پژوهشگر و مدرس تئاتر و از سوی انتشارات

«پرسمان» منتشر شده است. به باور نگارنده این کتاب، عده ای معتقدند که تعزیه ریشه در آیین های مرسوم در دوران باستان دارد که جهت عزاداری برای قهرمان اسطوره ای ایران «سیاوش» که مظهر معصومیت و پاکی است، برگزار می شده است و این مراسم که سوگ سیاوش نام داشته، به گفته «بویکر محمد بن جعفر نریشی» در کتاب «تاریخ بخارا» متعلق به قرن چهارم هجری تا روزگار نگارش کتاب بیش از سه هزار در بخارا قدمت داشته است.

در اجرای مراسم یاد شده چنانکه از تنها دیوارنگاره باقی مانده از این مراسم کهن در دره پنج کند تاجیکستان که مربوط به قرن هفتم میلادی است و شرح «نریشی» در تاریخ بخارا بر می آید، مردم در دسته های عزاداری سازمان یافته با حمل جسد ساختگی سیاوش یعنی «شبه سازی» کردن و خواندن نوحه و سرود هر ساله در موعودی مقرر، همچون تمامی مراسم آیینی، مراسم عزا و بزرگداشت این قهرمان را برپا می ساخته اند و چنانکه اشاره شد، بعدها مراسمی شبیه به این مراسم در قرن چهارم هجری توسط معزالدیوان دیلمی که فرمان آزادی عزاداری بر امام سوم شیعیان را صادر کرد، برپا شد که با دسته گردانی و دستروی و شبه سازی و نوحه خوانی انجام می پذیرفت. مراسمی که هر چند بعد از مدتی با ممانعت هایی از سوی

شکل گیری نمود، شرایط لازم برای گسترش همه این اتفاقات پدید آمد و چنانکه این نظریات را بپذیریم، حضور و تأثیر اساطیر ایران در مجالس تعزیه طبیعی به نظر خواهد رسد.

در بخش دیگری از این کتاب می خوانیم:

«در اندیشه مهم «شهادت» و «انتظار» که محورهای اصلی در شکل گیری نمایش شبیه خوانی هستند، هر دو در اندیشه ایرانی مسوق به سابقه بوده و هسته اصلی تفکر مستتر در اساطیر ایرانی را تشکیل می دهند.

و البته به دلیل همین پیوندهای تنگاتنگ بین اندیشه تجلی یافته در مجالس تعزیه با باورهای کهن ایرانیان است که این نمایش مردمی به ارتباطی غیظه برانگیز با مخاطب دست می یابد، ارتباطی که محقق آمریکایی چون پیتر چلووسکی را که خود در سرزمین دیگر پرورش یافته و به همین علت آنچنان که خود نیز اذعان دارد هیچگاه به درک کامل این مجالس نائل نخواهد آمد، چنان تحت تأثیر قرار می دهد که می نویسد:

«تعزیه چنان نمایش انسانی و جدی است که کل جوهره اندیشه و عواطف مربوط به حیات، مرگ، خدا و انسان همنوع را در بر می گیرد، برای چونندگان تاریخ هنر و کسانی که با تئاتر تجربی سر و کار دارند، تعزیه از انگیزش آدمها و تجارب نوین تئاتری خبر می دهد.»